ei vastanud kuidagi tervishoiunõuetele, siis ei antud neile tegevusluba või anti seda ajutiselt kuni paremate ruumide leidmiseni. Seega võimaldus nimetatud sundmääruse tõttu teataval määral tõsta väiketööstuste ruumide tervishoiulist olukorda. Juba eelmisel aastal võis nentida tööstuste koondumist linnast välja Ropka linnaosasse ja see protsess on jätkunud 1936. aastalgi, kuna aasta kestel valmisid selles linnaosas uue kammivabriku ruumid, kuhu nimetatud tööstus senistest ruumidest Kuperjanovi tänavalt üle kolis. Seega vabanes Kuperjanovi tänava ümbrus sellest õhu- ja rahurikkumisest, mille üle alatasa kaebusi olid esitanud vabriku ümbruskonna elanikud.

Mõningate linnas asuvate tööstuste kohta võib veelgi öelda, et nad rikuvad õhku suitsu ja tahmaga, eriti need tööstused, mis tarvitavad kütteks põlevkivi. Kõigile sellistele tööstustele on tehtud ettepanek ette võtta ümberkorraldusi kütmise juures, et see õhku ei rikuks.

Tööstusruume üldiselt hinnates tuleb tähendada, et tööstused ei ole üldjoontes suutnud veel vabaneda oma ruumide tervishoiulistest puudustest.

Koolitervishoiu korraldus on jäänud endiseks. Linna teenistuses on kolm algkoolide kooliarsti kõrvalametis, keskkoolidel on igal koolil oma arst, samuti kõrvalametis. Algkooliõpilased saavad ambulatoorset arstiabi kooliambulatooriumis igal äripäeval kella 15—16½, keskkooliõpilased pöörduvad kooliarsti poole kodus abisaamiseks.

Kasulikuks ja viljakaks on osutunud keskkoolide hambaarsti tegevus, millise ametikoha asutamist ja täitmist võisime nimetada eelmises aastaraamatus.

Nõuandva asutisena on osakonna juures endiselt tegutsenud kooliarstide kolleegium, kus möödunud aastal tähtsamate küsimustena arutati õpilaste kehalise kasvatuse küsimust ning tuberkuloosi vastu võitlemise küsimust õpilaskonnas.

Kooliruumid on tervishoiuliselt juurde võitnud sellega, et on ehitatud uus võimla Linna Tütarlastegümnaasiumile ja on lõpule viidud Poeglastegümnaasiumi hoone ümberehitamise tööd.

Nakkushaiguste suhtes on koolid olnud 1936. aastal õnnelikumas seisukorras kui eelmisel aastal. 1935. a. esinenud leetrite taud vaibus täiesti ja seda haigust registreeriti aruande-aastal ainult 2 juhtu eelmise aasta 372 juhu vastu. Sarlak näitas suurenemist — 155 juhtu (1935. a. 119 juhtu), kuid taud oli võrdlemisi healoomuline, kuna esines ainult üks surmajuhtum (1935. a. 7 surmajuhtu). Difteeriasse haigestumine näitas aga, võrreldes eelmise aastaga, vähenemist (64 juhtu, 1935. a. 78 juhtu).

Tartu V, lk. 51